

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: **Česká televize**, IČ: 00027383, se sídlem Kavčí Hory, 140 70 Praha 4, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, IČ: 45251002, se sídlem Škrétkova 44/6, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23.8.2011, sp. zn. Ident.: 2010/347/LOJ/ČES, č.j.: LOJ/2651/2011,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 23.8.2011, sp. zn. Ident.: 2010/347/LOJ/ČES, č.j.: LOJ/2651/2011, s e z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3 000,-Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou, doručenou k Městskému soudu v Praze dne 19.10.2011, domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž mu byla uložena pokuta ve výši 50.000,-Kč za porušení § 48 odst. 4 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání ve znění rozhodném (dále jen „vysílací zákon“), kterého se dopustil odvysíláním označení sponzora Helen Doron Early English (sponzor pořadu, mutace 1) s premiérou dne 25. ledna 2010 v 12:30:01 hod. na programu ČT 1 a s reprízami na tomtéž programu ve dnech
25. ledna 2010 v čase 13:26:07,
26. ledna 2010 v čase 05:00:02,
26. ledna 2010 v čase 05:56:09,
26. ledna 2010 v čase 12:30:20,
26. ledna 2010 v čase 13:26:17,
27. ledna 2010 v čase 05:00:02,
27. ledna 2010 v čase 05:56:01,
27.ledna 2010 v čase 12:30:30,
27.ledna 2010 v čase 13:26:02,

28.ledna 2010 v čase 05:00:02,
28.ledna 2010 v čase 05:55:37,
28.ledna 2010 v čase 12:30:10,
28.ledna 2010 v čase 13:26:00,
29.ledna 2010 v čase 05:00:02,
29.ledna 2010 v čase 05:55:54,
29.ledna 2010 v čase 12:30:08,
29.ledna 2010 v čase 13:25:36,
30. ledna 2010 v čase 05:00:02
30.ledna 2010 v čase 05:55:28 hodin,

které mělo reklamní prvky, ve formě prezentace jak nabízený produkt (anglická škola pro děti) probíhá; tato obrazová sekvence je doprovázena chytlavou melodií (příčemž z prezentace je zřejmé, že právě melodie a rytmus je principem zde prezentované výuky jazyka); a ve formě prezentace rozsahu produktu (jenž je určen pro děti od tří měsíců do 14 let), a které nebylo odděleno od ostatních částí programu a jako reklama bylo ve vysílání nerozeznatelné.

Žalobce v žalobě nespороval zjištěný skutkový stav ve správním řízení.

Namítal nesprávné právní posouzení předmětného sponzorského spotu jako reklamy. Zdůraznil, že spot neobsahoval žádné reklamní prvky, neboť divákovi byla spotem poskytnuta pouze informace, že daný pořad je spojen se jménem sponzora. Prezentace sponzora ve spotu byla provedena pouze formou obecné charakteristiky jeho služeb a marketingového zaměření. Vlastní produkt sponzora nebyl vyzdvihován ani srovnáván s ostatními. K jeho zpracování podotkl, že melodie, která v něm zazněla, byla pouze ústředním hudebním podkresem, přičemž o typických prvcích výuky sponzora nemůže získat průměrný divák povědomí po zhlédnutí spotu. Upozornil rovněž na velmi krátký časový úsek spotu, který nebyl dostačujícím pro přesvědčovací proces diváků. Závěrem zdůraznil, že cílem spotu bylo pouze poskytnutí informace divákům, že sponzorem příslušného pořadu je Helen Doron, Early English.

Žalobce navrhl soudu, aby žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k novému pojednání.

Žalovaná ve vyjádření k podané žalobě nesouhlasila s žalobní námitkou nesprávného právního posouzení spotu. Plně odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, které krátce citovala.

Žalovaná žádala, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce v doplnění žaloby ze dne 27.1.2016 namítal, že v daném případě došlo k uplynutí prekluzivní lhůty podle § 61 odst. 1 vysílacího zákona. Tato lhůta započala běžet od okamžiku, kdy se žalovaná o porušení povinnosti dozvěděla, tj. dne 30.3.2010, kdy rozhodla o zahájení správního řízení. Lhůta přestala běžet dnem, kdy žaloba proti rozhodnutí žalované byla podána, tj. dnem 28.3.2011. Žalované však v tento okamžik zbývaly jen 2 dny do vypršení prekluzivní lhůty. Nabytím právní moci rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12.7.2011, č.j. 10 A 63/2011 – 34, tj. dne 2.8.2011, došlo k pokračování běhu lhůty. Jelikož kasační stížnost byla podána až dne 11.8.2011 a druhé, žalobou napadené rozhodnutí, bylo vydáno až 1.9.2011, stalo se tak až po marném uplynutí lhůty.

Dále poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.12.2013, č.j. 8 As 66/2013 – 42, který se zabýval problematikou odlišení sponzorského vzkazu a reklamy.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 2.2.2016 nesouhlasila s námitkou žalobce o marném uplynutí prekluzivní lhůty dle § 61 odst. 1 vysílacího zákona. Souhlasila pouze s tím, že lhůta počala běžet dnem přijetí usnesení o zahájení správního řízení, a to 30.3.2010. Jelikož bylo žalobci dne 27.1.2011 doručeno žalobou napadené rozhodnutí, tak tímto dnem nabylo právní moci dle § 73 odst. 1 správního řádu. Dnem nabytí právní moci tak přestala lhůta běžet a nikoli až dnem podání žaloby u soudu. Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí žalované rozsudkem ze dne 12.7.2011, č.j. 10 A 63/2011 – 34 v právní moci dne 2.8.2011, čímž započal běh lhůty. Po započítání stavění lhůty měla žalovaná čas vydat nové správní rozhodnutí do 4.10.2011. Jelikož bylo žalobou napadené rozhodnutí vydáno již dne 1.9.2011, stalo se tak měsíc před uplynutím lhůty.

S poukazem žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.12.2013, č.j. 8 As 66/2013 – 42 souhlasil, neboť z něj vyvodil opačné závěry podporující jeho právní posouzení sponzorského vzkazu jako reklamu.

Podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění rozhodném (dále jen „s.ř.s.“) soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního soudu.

Při ústním jednání právní zástupce žalobce setrval na svém stanovisku a odkázal na žalobu a doplnění žaloby. Žalovaná rovněž setrvala na svém stanovisku a odkázala na svá podání ve věci.

Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:

Analytický odbor žalované provedl analýzu předmětného spotu a navrhl jeho hodnocení jako reklamního spotu. U předmětu řízení je v závorce uvedeno, že jde o výtah z premiérových reklamních spotů za měsíc leden 2010 (dokument není označen datem, pouze v záhlaví a zápatí je uvedeno, že byl vygenerován dne 18.3.2010).

Dne 30.3.2010 žalovaná vyhotovila oznámení o zahájení správního řízení se žalobcem a usnesení o stanovení lhůty k vyjádření, které bylo žalobci doručeno dne 20.4.2010. V odůvodnění bylo uvedeno, že odvysílání předmětného spotu žalovaná zjistila kontrolou reklamních dat za měsíc leden 2010.

Žalovaná již dne 7.12.2010 pod sp. zn. 2010/347/LOJ/ČES, č.j. LOJ/4276/2010 rozhodla (po prvé) ve věci tak, že odvysíláním dotčeného spotu došlo k porušení § 48 odst. 4 písm. a) vysílacího zákona a žalobci udělila pokutu ve výši 50.000,-Kč. Žalobci bylo rozhodnutí doručeno dne 27.1.2011.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu datovanou dne 28.3.2011 a doručenu k Městskému soudu v Praze dne 29.3.2011. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 12.7.2011, č.j. 10 A 63/2011-34, v právní moci dne 2.8.2011 výše uvedené (prvé) rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

Dne 11.8.2011 byla Městskému soudu v Praze doručena kasační stížnost (datována dne 3.8.2011) žalované proti výše citovanému rozsudku Městského soudu v Praze. Dne 23.8.2011 žalovaná vzala kasační stížnost zpět a Městský soud v Praze usnesením ze dne

7.9.2011, č.j. 10 A 63/2011 – 44, v právní moci dne 13.9.2011, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Žalovaná dne 23.8.2011 ve věci znovu (po druhé) rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím, které bylo žalobci doručeno dne 1.9.2011 tak, že žalobce odvysíláním spotu porušil § 48 odst. 4 písm. a) vysílacího zákona.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle § 61 odst. 1 první a třetí věta vysílacího zákona Rada uloží do jednoho roku ode dne, kdy se dozvěděla o porušení povinnosti, nejdéle však do dvou let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo. Při ukládání pokut se postupuje podle správního řádu.

Podle § 41 věta první s.ř.s. stanoví-li zvláštní zákon ve věcech přestupků, kárných nebo disciplinárních nebo jiných správních deliktů (dále jen „správní delikt“) lhůty pro zánik odpovědnosti, popřípadě pro výkon rozhodnutí, tyto lhůty po dobu řízení před soudem podle tohoto zákona neběží.

Mezi účastníky řízení nebylo sporu o skutkovém stavu věci.

Soud se nejprve zabýval námitkou prekluze práva uložit žalobci pokutu za porušení povinnosti vymezené v § 48 odst. 4 písm. a) vysílacího zákona, neboť soud je povinen přihlížet k zániku odpovědnosti za správní delikt uplynutím času (prekluzi) z úřední povinnosti. Dle § 5 písm. g) vysílacího zákona je žalovaná povinna, jakožto dozorcí orgán v rámci provozování televizního vysílání provádět monitoring obsahu rozhlasového a televizního vysílání. V dané věci žalovaná zjistila závadnost obsahu předmětného spotu právě kontrolou reklamních dat za měsíc leden 2010. Judikatura Ústavního soudu (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 17.3.2010, sp.zn. I. ÚS 947/09) i Nejvyššího správního soudu (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. As 15/2011-73, ze dne 19.9.2013 č.j. 7 As 95/2011-108, ze dne 26.9.2013 č.j. 7 As 35/2012-46) se ustálila tak, že za určující okamžik, od kterého je nutné počítat subjektivní lhůtu pro zánik odpovědnosti za předmětný delikt je dozvědění se o skutkových okolnostech umožňujících předběžné vyhodnocení protiprávnosti určitého chování, což je třeba posuzovat se zřetelem ke konkrétním okolnostem každého případu individuálně. Na druhé straně judikatura odmítla, že by tímto okamžikem mohlo být až rozhodnutí správního orgánu o zahájení správního řízení, neboť již před touto událostí příslušní pracovníci správního orgánu museli interně nastalou situaci vyhodnotit, ledaže by interní vyhodnocení a příslušné rozhodnutí o zahájení správního řízení ohledně konkrétního jednání proběhlo též den. Podstatné tedy je, kdy se do dispoziční sféry žalované dostane informace o možném porušení zákona. Musí se zároveň jednat o takovou informaci, z níž je v základních rysech zřejmé, v čem má porušení zákona spočívat.

V dané věci však z obsahu správního spisu není zřejmé, od kterého konkrétního okamžiku začala v dané věci běžet subjektivní prekluzivní lhůta žalované. Ve správním spise je sice dokument analytického odboru s návrhem na hodnocení předmětného spotu jako reklamní, ale nelze z něj zjistit, kdy se informace o předmětném sponzorském spotu dostala do dispozice žalované. Je nepochybné, že se tak muselo stát v době od odvysílání spotu (dne 25.1.2010 – premiérové vysílání spotu) a zpracováním analýzy analytickým odborem. Ovšem tento dokument není datován a prvním, řádně datovaným dokumentem ve správním spise je až oznámení o zahájení správního řízení se žalobcem a usnesení o stanovení lhůty k vyjádření ze dne 30.3.2010. Přičemž ze správního spisu nevyplývá, že by interní vyhodnocení

analytického odboru a rozhodnutí žalované o zahájení správního řízení se žalobcem ohledně předmětného spotu ze dne 30.3.2010 byla přijata žalovanou současně.

Správní spis musí být veden dle § 17 odst. 1 správního řádu tak, aby v něm byly obsaženy veškeré podklady umožňující závěr, že rozhodnutí o správním deliktu, bylo vydáno v zákonné lhůtě a v souladu se zákonem. Správní spis v dané věci neobsahoval dostatečné podklady pro určení okamžiku počátku běhu prekluzivní lhůty, čímž soud není schopen určit přesnou dobu běhu subjektivní prekluzivní lhůty.

Soud podotýká, že pokud by nebylo možné zjistit okamžik, kdy se žalovaná dozvěděla o skutkových okolnostech umožňujících předběžné vyhodnocení protiprávního jednání žalobce, pak by počátek běhu subjektivní prekluzivní lhůty byl určen již okamžikem odvysílání spotu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18.9.2012, č.j. 7 Afs 14/2011-115).

Bez ohledu na výše zjištěné pochybení žalovaného při vedení spisu soud zdůrazňuje, že i za předpokladu, pokud by subjektivní prekluzivní lhůta v daném případě počala žalované plynout dnem 30.3.2010, tj. dnem kdy vyhotovila oznámení o zahájení správního řízení se žalobcem a usnesení o stanovení lhůty k vyjádření, by bylo nutné konstatovat její marné uplynutí. Lhůta by totiž běžela od 30.3.2010 do dne 28.3.2011, tj. do dne před zahájením řízení o žalobě proti prvnímu rozhodnutí žalované, neboť dne 29.3.2011 byla žaloba k soudu doručena. A dle § 32 správního řádu je řízení zahájeno dnem, kdy návrh došel k soudu. Přičemž k tomuto datu by žalované z jednorocní subjektivní lhůty počítané od 30.3.2010 zbývaly pouze 2 dny. Lhůta by dle § 41 s.ř.s. neběžela po dobu trvání soudního řízení a započala by běžet až od 3.8.2011, tj. následujícího dne po nabytí právní moci rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12.7.2011, č.j. 10 A 63/2011 – 34, v právní moci dne 2.8.2011. Jelikož citovaným rozsudkem Městského soudu v Praze bylo rozhodnutí žalované zrušeno, vznikl tím stav, kdy o pokutě nebylo rozhodnuto a žalovaná by byla oprávněna znovu rozhodnout o uložení pokuty žalobci za totéž jednání pouze v případě, že by takovéto rozhodnutí ještě ve lhůtě jednoho roku nabylo právní moci. Lhůta počítaná od 30.3.2010 by marně uplynula ke dni 5.8.2011, jelikož žalovaná až dne 11.8.2011 podala k Městskému soudu kasační stížnost proti předchozímu rozsudku (datovanou dne 3.8.2011). Soud podotýká, že žalobou napadené rozhodnutí vydáno až dne dne 23.8.2011.

Žalovaná měla k prekluzi lhůty přihlížet z úřední povinnosti, když procesním důsledkem zániku odpovědnosti je, že správní orgán nemůže řízení o deliktu zahájit a v řízení již zahájeném pokračovat. Žalovaná tak byla povinna v okamžiku marného uplynutí lhůty správní řízení dle § 66 odst. 2 správního řádu zastavit. Jelikož tak žalovaná neučinila, podstatně tím porušila ustanovení zákona o řízení před správním orgánem tak, že to mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

Vzhledem k výše uvedenému soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v době, kdy již nebylo v pravomoci žalované sankci žalobci uložit, neboť v mezidobí marně uplynula subjektivní, jednoletá prekluzivní lhůta dle § 61 odst. 1 vysílacího zákona, soud se tedy dalšími žalobními námitkami pro nadbytečnost nezabýval.

Na základě výše uvedených skutečností soud podle § 78 odst. 1, 4 s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 61 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu soud přiznal náklady řízení, které jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3000,-Kč. Soud proto uložil žalované povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši a ve stanovené lhůtě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. února 2016

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková